

VERHOORT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . f 1.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . 5.50.

VRIJDAG 23 JANUARIJ.

UITGEEVER DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondent **M. Schooneveld en Zoon,**
Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet,
Jan Hendrikstraat, n° 259.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van één tot zes regels.
Voor elken regel meer.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.

Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel regt daaronder begrepen.

In vele opzichten belangrijk en merkwaardig is het bericht dat de ministerieele *Amerikaansche Courant* dezer dagen, omtrent eene voorname en plotselinge verandering in ons koloniaal stelsel, heeft gegeven.

Het bericht kwam op niets meer en op niets minder neder, dan dat de Nederlandsche Regering geteekend had eene conventie met het *Amerikaansche Gouvernement*, waarbij consuls in onze Koloniën worden toegelaten, en dat met andere Staten mede soortgelijke overeenkomsten zouden worden aangegaan.

In vele opzichten is dit bericht — waarvan de waarheid niet betwijfeld wordt en ook niet is tegengesproken — merkwaardig.

Sedert vele jaren heeft de constitutionnele partij aangedrongen op 't geen nu geschiedt; de voorstanders eener koloniale politiek, die gelijken tred houdt met de eischen des tijds en de ontwikkeling der internationale betrekkingen, hebben er sedert jaren voor geijverd; doch altijd te vergeefs. De tegenwoordige Minister van Koloniën, ook hierin het voorbeeld van den heer BAUD volgende, verklaarde steeds, dat het toelaten van vreemde consuls in onze koloniën strijdig was met het belang van het Moederland en met de veiligheid der koloniën. Zij, die, daarentegen, de isolatie wenschten te zien opgeheven, waarin, door onze achterdochtige en bekrompen koloniale politiek, onze koloniën zich bevonden en zoo menige internationale verwikkeling als een gevolg daarvan voorspelden; zij werden nitgekreten als niets minder beoogende, dan de afscheuring der koloniën van het Moederland.

Nog op 28 November jl. was de Minister van Buitenlandsche Zaken van meening, dat het belang van ons land het minder raadzaam maakte, om tot zoodanigen maatregel, als ook door den handelstand werd verlangd, op dat oogenblik over te gaan. Het was de heer SLOOT tot OLDHUIS, die andermaal in de volgende woorden, de aandacht op het onderwerp vestigde:

In het afgelopen jaar heeft onze handelstand met eenigen nadruk verlangd, dat in de havens van Australië Nederlandsche consuls mogten geplaatst worden. Er is een even groot belang bij voor onze scheepvaart en onzen handel, dat in de havens van Britsch Indië, die meer en meer door onze koopvaarders bezocht worden, en in die van de Kaapkolonie, met eene grootendeels Hollandsche bevolking, Nederlandsche consuls aanwezig zijn.

Nu weet ik wel, dat hieraan onze bekrompen en achterdochtige koloniale politiek in den weg staat, krachtens welke wij vreemde consuls uit onze Indische havens weren en daarom geene consuls in de havens van andere koloniën kunnen verkrijgen. Ik heb die politiek sinds lang en bij herhaling vruchteloos bestriden; ik geloof, dat die politiek schadelijk voor ons zelve is; ik geloof dat zij onhoudbaar is en strijdig met de eischen van den wereldhandel, strijdig met de hedendaagsche begrippen van het volkenregt.

Ni wensch ik van den Minister van Buitenlandsche Zaken te vernemen, of aan dat belang van den handelstand om consuls in de havens van Australië te hebben, is voldaan? Zoo niet, of deze zaak wordt voorbereid, dan wel of men nog langer wil vasthouden aan die koloniale politiek, welke ik heb aangeduid, en waarvan ik alleen dit wil zeggen, dat wanneer wij een Noord-Amerikaanschen consul te Palembang of te Batavia hadden gehad, dan allerwaarschijnlijkst die moeilijke verwikkelingen ten opzichte van kapitein Gibson niet zouden hebben plaats gevonden.

De Minister van Buitenlandsche Zaken gaf daarop het volgende antwoord:

De geachte spreker heeft eenige vragen gedaan; ik zal, ten einde zoo straks de aandacht der Vergadering voor de hoofd-quaestie in te roepen, met de minder belangrijke punten beginnen.

Vooreerst heeft hij ons oog gevestigd op de havens van Australië. Daar wensch ik Nederlandsche consuls geplaatst te zien. Hij acht het van belang, maar de volgens hem bekrompen politiek ten opzichte van onze koloniën heeft dat tot nu toe belet.

Ik voor mij wil geen vonnis vellen, gelijk de geachte spreker over die bekrompen koloniale politiek. Ik heb die politiek bestriden voor de maanden, die met zaakten over onze koloniën kunnen spreken en deze zijn van oordeel geweest, dat het geen zaak was daar consuls te plaatsen. Ik voor mij deel echter den wensch van den geachten spreker; ik zou wellicht kunnen zeggen, dat het Ministerie genegen is daartoe over te gaan; maar

omstandigheden, die hier niet kunnen aangevoerd worden, maken het voor het oogenblik in het belang van ons land minder raadzaam om daartoe over te gaan. Ik hoop evenwel, dat die omstandigheden spoedig verdwenen zullen zijn; want mijne ambtgenooten en ik zijn voorstanders van het denkbeeld van den geachten spreker.

Wanneer wij nu nagaan, dat op 22 of 23 Januarij met Noord-Amerika eene overeenkomst is getroffen, die op 28 November verklaard werd nog te zijn „in strijd met het belang van ons land“, dan rijzen, uit die omstandigheid, onderscheidene vragen op, waarvan de beantwoording niet van gewigt ontbloot kan zijn.

Vooreerst — en 't is afgescheiden van de vermelde omstandigheid — op welke gronden heeft de heer PAHUD thans, en zoo plotseling, het stelsel ontheld, door de constitutionnele partij ten allen tijde voorgestaan, maar door hem ten krachtigste bestriden?

Welke zijn de omstandigheden geweest, die het op 28 November „in het belang van ons land“ minder raadzaam maakten, om eenigen vreemden consul in onze koloniën toe te laten; en welke zijn de omstandigheden, die het, „in het belang van ons land“, op 22 of 23 Januarij gebiedend maken?

Is het niet van 't uiterste gewigt, dat omtrent de redenen, die geleid hebben tot het plotseling omhelzen van een liberaal beginsel, zoo lijnrecht in strijd met de achterdochtige en bekrompen koloniale politiek van den heer PAHUD en zijne vrienden, de meeste inlichting worde gegeven?

Is het niet noodig, dat men wete, of overtuiging hier het Ministerie heeft geleid, dan wel of de maatregel is eene concessie, die men gedwongen was te doen?

Behoort niet de vraag te worden beantwoord: of de genomen maatregel de voorbode is van de invoering van eene andere, dan de bestaande koloniale politiek? dan wel: of het toelaten van vreemde consuls in onze koloniën is eene handeling, waartoe men gedwongen werd?

Een en ander zou kunnen worden opgehelderd, wanneer de Regering eenvoudig opgaf de omstandigheden, die op 28 Nov. jl. bestonden, en waardoor toen het belang des lands eischte den maatregel niet te nemen.

Immers: eene overeenkomst, als welke nu gesloten schijnt, zal wel niet in één dag zijn opgesteld. De Amerikaansche gezant zal wel niet geheel op eigen gezag gehandeld hebben; en wanneer men dan daarmede in verband brengt de middelen van gemeenschap tusschen Amerika en Nederland, dan mag het wel als een wonder van diplomatieken spoed worden aangemerkt, dat eene overeenkomst, zoo gewigtig als die betrekkelijk het toelaten van vreemde consuls in onze koloniën, op 22 Januarij met N.-Amerika kon worden gesloten, terwijl op 28 Nov. bevorens, zoodanig iets nog gerekend werd te zijn in strijd met het belang van ons land.

Gaarne wenschten wij, derhalve, het vermoeden te zien weggenomen, dat onwillekeurig moet rijzen: namelijk, dat de bekende zaak van GIBSON — juist het punt, waarop de heer SLOOT gewezen heeft — gesmeerd is door opoffering van een beginsel, dat de Minister van Koloniën ten allen tijde met hand en tand heeft vastgehouden.

In hoe ver zou 't mogelijk zijn, dat Noord-Amerika, ter uitlegging van het bekende „enforcement“ in de nota van den heer DE BELMONT, geëischt heeft loslating van een beginsel, waardoor wij onze koloniën van de wereld isoleerden? In hoe ver zou N.-Amerika van de zaak GIBSON hebben afgezien onder voorwaarde, dat zijn handel en zijne nationaliteit voortaan, door eigen consuls, in Nederlandsch-Indië worde beschermd tegen 't geen datzelfde Amerika, betrekkelijk GIBSON's geschiedenis, gemeend heeft te moeten opkomen? In hoe ver heeft de Nederlandsche Regering, om van een lastige quaestie ontslagen te worden, om wellicht erger gevolgen te voorkomen, dien ten gevolge een beginsel moeten opheffen, dat steeds en ten allen tijde, door den Minister van Koloniën verklaard is te zijn een hoofd-

voorwaarde voor het behoud en de veiligheid onzer koloniën?

Hoe levendig wij den maatregel — indien hij is een uitvoersel van de overtuiging, dat alleen door een liberaal stelsel onze koloniën zijn te behouden — ook toejuicht: wij zouden de thans verkregen uitkomst moeten betreuren, indien zij het gevolg ware van opoffering van overtuiging; indien zij eene concessie ware, die, in verband met het gebeurde met GIBSON, alsdan niet anders zou zijn dan strijdig met de eer en de waardigheid des lands.

Meerdere en volledige inlichting is, derhalve, allezins noodig. Ook de vrienden van het koloniale stelsel, tot dus ver door den Minister van Koloniën halsstarrig verdedigd, hebben het regt te vernemen: waarom zoo plotseling van een der hoofdbeginselen van dat stelsel wordt afgeweken?

De voorstanders eener onbekrompen koloniale politiek, mogen van hunne zijde inlichting verlangen, of hunne overtuiging die der Regering is geworden, dan wel of hunne voorspelling — dat men gedwongen zal moeten doen, wat men niet vrijwillig wil — reeds nu in vervulling is gekomen?

Indien wij juist zijn ingelicht, dan mag, al wat de 's Gravenhaagsche Nieuwsbode, sedert 1 Januarij van redactie veranderd, omtrent de finantiën mededeelt, aanspraak maken op overweging; want, naauwer dan ooit te voren, zou die redactie aan 't Departement van Finantiën verwant zijn.

Is uit dien hoofde, dat wij de aandacht vestigen op de verklaring van dat blad (No. 1665), die eene zeer duidelijke oplossing geeft van de vraag, welke men met belangstelling sedert het afleggen der fameuse, tiende ministerieele belofte (20 December) heeft gedaan: „Op wat zullen nu de nieuwe, aangekondigde voorstellen der Regering, tot vermindering van lasten, nederkomen?“

Op niets anders dan op: de afschaffing van den accijns op de rogge en daarmede verband houdende wijziging van den accijns op de tarwe.

De slotsom van een en ander is dus, dat, zoo de politieke toestand van Europa zich ten opzichte van ons Vaderland niet bedenkelijker mogt voordoen, dan in December jl. het geval was, de Regering, nadat de Kamer weder zal zijn bijeen gekomen, voorstellen doen zal, om gevolg te geven aan het voornemen, den 17 November jl. medegedeeld, dat is: afschaffing van den accijns op de rogge en daarmede verband houdende wijziging van den accijns op de tarwe.

In dat vertrouwen werd het ontwerp tot vaststelling der middelen voor 1855, aangenomen. De Vertegenwoordigers zullen in dat vertrouwen gewis niet worden teleur gesteld. Elke twijfel, die deswege mogt worden geopperd, verraadt kleingastige berisping, of zelfs kwade trouw. De opbrengst der middelen gedurende het afgelopen jaar moet de Regering in haar voornemen versterken. Mogten de staatkandige omstandigheden het den wetgever veroorloven met volkomene gerustheid tot de voorgenomene vermindering van belastingen te besluiten!

Dat, aldus bepaald verklaarde voornemen der Regering, is niet zeer homogeen met het vroeger bekend gemaakt gevoelen van de meerderheid der Kamer:

Naar aanleiding van al deze overwegingen heeft de meerderheid der in de afdelingen tegenwoordig zijnde leden verklaard, dat zij de afschaffing van den accijns op het gemaal, maar dan ook van die belasting in haar geheel, als eene hoogst wensche lijke zaak beschouwde en daarop, zooveel in haar is, meende te moeten aandrigen. Overtuigd echter, dat de schatkist de vier en een half miljoen gulden, welke door dezen maatregel jaarlijks aan de gewone middelen tot dekking der staatsuitgaven zouden worden onttrokken, nog eenszins geheel kon missen, wilde diezelfde meerderheid eene gedeeltelijke aanvulling van dat gemis door het invoeren eener nieuwe belasting of het verhooggen van bestaande belastingen.

Zou het reduceren van de tiende belofte tot de negende, in verband met den wensch der meerderheid van de Kamer, niet samenstemmen met het voornemen om niets te doen?

De *Nieuwsbode* is, 't spreekt van zelf, 'verdrietig' over den uitslag van de verkiezing te Almelo. Hoe men evenwel verdrietig kan zijn over 't geen men vooraf had verwacht, is minder begrijpelijk.

Wij hadden ook wel niets anders verwacht en hebben daarom het stilzwijgen bewaard. Almede behoort 't ook steeds verzoeken van de kleur der Tweede Kamer af te zien.

Het is eene wel gevestigde overtuiging van de *Nieuwsbode* — die wij prijzen — dat haar geschrift toch de opinie niet kan doen veranderen: en daarom schrijft dat blad alleen voor kandidaten, die zonder hare aanbeveling even goed worden gekozen, en nooit tegen kandidaten, die juist door dien tegenstand meer sympathie zouden wekken.

Het is een gevoel van eigenwaarde, dat op prijs behoort gesteld te worden.

Intusschen wekt de verkiezing te Almelo toch, in één opzicht, de blijdschap op van de *Nieuwsbode*. De constitutionnele partij gaat achter, de ministeriele vooruit in 't district Almelo. De berekening is curieus.

En toch levert de afloop der verkiezing het bewijs op, dat de zogenaamde constitutionnele partij in 't hooftdistrict Almelo niet sterk vooruitgaat. In 1853 werd wijlen de heer de Man gekozen met 805, de heer v. Hoëvell met 777 stemmen. De heer v. d. Linden verkreeg nu slechts 702 stemmen. In 1854 erlangde de heer S. A. v. Hoogstraten 471 stemmen. Thans verdedigde de heer M. G. graaf Schimmelpenninck 540 stemmen op zich. Het blijkt dus, dat de oppositie-partij in het hooftdistrict Almelo achter- en de gouvernementale partij daar vooruitgaat. Het is eene opmerking, die niet onbelangrijk te achten is, ook om der gevolgen wille.

Op die cijfers is maar één amendementje! Dat is: dat tegenover den heer VAN DER LINDEN wordt voorgesteld de heer DE MAN van 1853; maar tegenover den heer SCHIMMELPENNINCK de heer HOOGSTRATEN van 1854.

Had de *Nieuwsbode* te goeder trouw, even als ten aanzien van laatstgenoemde heeren, ook den heer VAN DER LINDEN gesteld tegen over den heer DE MAN van 1854: de vooruitgang zou gebleken zijn, evenzeer aan onze zijde te bestaan. Toen verkreeg de heer DE MAN 664 stemmen, en nu had de heer v. d. LINDEN 702!

Ten koste van eerlijkheid en goede trouw, heeft dus de *Nieuwsbode* aan achteruitgang van onze beginselen willen toeschrijven, eene uitkomst, die enkel een gevolg is van eene nu eens meer, dan weder minder talrijke opkomst der kiezers!

Overigens wenschen wij het van harte om der gevolge wille de "gouvernementale partij" toe, dat ze gedurig even éclatante overwinningen behale als nu onlangs te Almelo. Als zij er mee tevreden is, wij zijn er verrukt over.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Steeds stremming in de aankomst der verschillende posten, en als gevolg daarvan het achterwege blijven van de jongste tijdingen.

Berigten uit Turin melden, dat de Koning van Sardinië bij voortdoring in een toestand van neerslagtigheid verkeert; evenwel vreesde men niet voor zijne gezondheid. De hertog van Genua, die sedert eenige dagen lijdende was, komt gaande weg aan de betere hand.

De Sardiniëse kamer van afgevaardigden is den dag na het overlijden der Koningin bijeengekomen, teneinde de officiële mededeeling dezer droevige gebeurtenis te ontvangen, en een adres van condoleantie op te stellen, dat aan Z. M. de Koning zal worden aangeboden. Daarna heeft de kamer besloten, hare zittingen gedurende 21 dagen te staken ten einde deel te nemen aan den algemeenen rouw en tevens als 't blijk van hoogachting aan de nagedachtenis der doofluchtige vorstin, die zich door hare zeldzame dengden de liefde bareit onderdruigen had weten waardig te maken.

De betrekkingen van vriendschap tusschen de Fransche en Oostenrijksche regeringen worden van dag tot dag hartelijker.

De *Moniteur* deelde mede, dat de heer Hubner eergister een eigenhandigen brief van Keizer Frans Jozeph aan Keizer Napoleon heeft overhandigd, en gister meldde een telegrafische depêche uit Weenen dat graaf Busc tot grootkruis van het legioen van eer is benoemd en dat ook van den anderen kant de heer Drouyn de Lhuys het grootkruis der orde van St. Etienne heeft ontvangen.

Terzeldertijd, dat uit Frankfort eene telegrafische depêche werd ontvangen, waarin gemeld wordt, dat Oostenrijk bij aandrangen op zijn eisch tot mobil-verklaring van Pruisische troepen, zijn er te Berlijn allerlei geruchten in omloop ten aanzien van het antwoord van het kabinet van Weenen. De bewoordingen van dat antwoord zouden vrij scherp zijn. Het wijst op de bestaande gevoelens, die daarbij beroepende op den laatsten inval der Russen in de Doornische. Men vermeldde, dat dit vraagstuk te Frankfort zal worden behandeld, en dat de Oostenrijksche regering zou aandringen op de benoeming van een generaal voor het bondsleger. Het zou, zegt men, niet onwaarschijnlijk zijn, dat de rijksdag nog in den loop dezer week zich ten dezen aanzien zou moeten verklaren.

Dit alles verklaart het berigt uit Weenen, dat de opening der conferentie, uitgesteld door de adhaesie van 7 Januarij, op hantien is.

Het blijft steeds de vraag, of Pruisen daarbij al dan niet zal worden doorgelaten en welke de houding van Duitschland zal zijn met betrekking tot zulke belangrijke beraadslagingen. Een correspondent van de *Independence Belge* meldt, dat de deelneming van Pruisen aan die conferentie afhankelijk blijft van de adhaesie der mogendheid aan het tractaat van 2 Dec.; maar hij ontwikkelt ook de redenen, die hem doen gelooven, dat Pruisen zijne adhaesie kan schenken, zonder in eenig opzigt zijne waarheid van groote Europeesche mogendheid uit het oog te verliezen.

Te Weenen houdt men zich nog bij voortdoring bezig met de verandering in het ministerie, ten gevolge der ontslagneming des heeren Baumgartner. Telken dage hoort men van andere combinatiën gewagen.

Wij hebben de lezing medegedeeld, die, naar onze meening, het meeste vertrouwen verdient; overigens zullen wij de benoemingen afwachten; of dat men althans met zekerheid wete of de heer von Bruck geneigd is, de portefeuille van finantien te aanvaarden en alzoo als opvolger van den heer Baumgartner op te treden.

De brieven en dagbladen door de *Sinaï* aangebragt melden dat de geallieerden vooreerst alle operatiën gestaakt hebben en op de completering van het Turksche leger te Eupatoria wachten. Vroeger is echter gemeld, dat het gedeelte van het leger van Omar-Pacha, dat in de Krim moet opereren zich daar niet zal kunnen vereenigen vóór het eind dezer maand; maar van eene andere zijde wordt gemeld, dat de inscheping van troepen te Varna den 14 is geëindigd, zoodat het geheele expeditie corps den 17 of 18 in de Krim kan zijn.

Weder anderen zeggen, dat generaal Canrobert de aankomst der brigade van de Keizerlijke garde afwacht en die van de generaals Pelissier en Niel, onlangs van Toulon vertrokken.

Dingsdag jl. heeft het Engelsche parlement zijne werkzaamheden hervat. De zitting der kamer van de gemeenten was tilerst kalm. Er had geene discussie plaats over de zaken van den oorlog. De regering kondigt de aanbieding aan van wets-ontwerpen op het openbaar onderwijs, het zegel der dagbladen, de commanditaire vennootschappen en de organisatie van de gezondheidsdienst.

De heer Roebuck kondigde aan, dat hij eene enquête zal voorstellen over eenige maatzaken den oorlog betreffende.

Daarna heeft de heer Layard de regering geïnterpelleerd over de quaestie der onderhandelingen te Weenen. Hij wenschte de overlegging der briefwisseling over de zaak van het December-verdrag gevoerd.

Lord John Russell antwoordde, dat hij dit verlangen zou in overweging nemen, maar meende dat het voldoen daaraan onmogelijk zou zijn. Hij deelde mede, dat de conferentie te Weenen had bepaald, dat de uitlegging van het 4de waarborgpunt verstaan moest worden in dien zin, dat aan de Russische heerschappij een einde moest worden gemaakt; deze uitlegging was aangenomen, gelijk reeds door de dagbladen was gemeld. Ten aanzien der onderhandelingen te Weenen, verklaarde hij dat Engeland daartoe bereid was, doch zij zijn nog niet begonnen; geen der gezanten heeft nog zijne volmagten ontvangen.

Het jaarfeest der krooning is den 24 Januarij te Berlijn gevierd.

De lijst van decoratiën, welke op dien dag zijn uitgedeeld bestaat twee kolommen van den Pruisischen *Moniteur*.

De Kamer van afgevaardigden van Beijeren heeft eenige dagen beraadslaagd over een nieuw wetsontwerp op de verkiezingen, strekkende om de grenzen der kiesbevoegdheid te vernaauwen en hoofdzakelijk, gelooven wij, de Israëlieten daarvan uit te sluiten. In hare zitting van den 19 Januarij is de Kamer overgegaan tot eene stemming over het geheel. Het ontwerp werd verworpen als behorende de vereischte meerderheid van twee derden der stemmen niet op zich vereenigd; er waren 76 tegen 61 stemmen. Dit zijn maar al te weinig tegenstanders. In dezen tijd moesten dergelijke reactionnaire voorstellen, die van een geest van uitsluiting en onverdraagzaamheid getuigen, met algemeene stemmen verworpen worden.

Het nieuwe Deensche Ministerie, schoon gekozen uit de mannen der oppositie, welke het vorig kabinet tot den afloop gedwongen heeft, ondervindt welke groote moeilijkheden er verbonden zijn aan de vraag om het vorig Ministerie te vervolgen en in staat van beschuldiging te stellen. Het verzoek tot vervolging van het vorig kabinet is in de Folksting van 20 Januarij met 63 stemmen verworpen. Tengevolge van dien uitslag der stemming houdt men het er voor, dat de heer Soheil op zijn besluit zal terugkomen en de portefeuille van buitenlandsche zaken zal aanvaarden.

In Spanje is de staatkundige gezigtspinder weder zeer donker. De carlisten zijn aan het woelen.

Men spreekt van de aankomst van Cabrera. De noordelijke provincien zouden gereed zijn om zich voor den graaf de Montemolin te wapenen.

Ongeukkig, diep ongelukkig ja, is de toestand van een land, dat na de vrijheid verkregen en daarvoor goed en bloed ten offer gebracht te hebben van die vrijheid juist een slecht gebruik of liever misbruik maakt.

De wet op de *quintas*, waarvan wij dezer dagen melding maakten gaf tot botsingen tusschen den maarschalk O'Donnell en den markies d'Albaida aanleiding. Wij geven geen verslag van de heide onstuimige zittingen, welke daaraan toegewijd werden. De berigten deswege zijn te laat ontvangen; thans zouden zij alle belangrijkheid missen. Het feit der aanneming van de wet bekend zijnde, zoo verdient ieder ander incident geene bijzondere vermelding. De staatkundige toestand van Spanje wordt intusschen zeer haagheijk. De Cortes zijn niet alleen het tooneel van droevige geschillen, maar de natie zelve geeft daartoe het voorbeeld, zoodat de burgeroorlog weder onvermijdelijk

schijnt. De hoofden van de nationale partij zijn den 17 Januarij bijeengekomen, ten einde den Hertog der Overwinning een adres aan te bieden, dat de strekking heeft, het ministerie omver te werpen. Het is ligt te begrijpen, welk een indruk dergelijke stappen moeten te weeg brengen en dat juist op een oogenblik, dat meer dan ooit vereeniging van kracht en samenwerking hoog noodig zijn.

De Spaansche Cortes schijnen de waarde van den tijd al zeer weinig te kennen en nog minder de roeping, welke haar opgedragen is. Gevoele zittingen worden aan niets-betekennende geschillen gewijd, terwijl de grondwet en de begrooting te vergeefs op behandeling wachten.

Zoo is in de zitting van den 19den, door een afgevaardigde — wij weten nog niet wien — het voorstel gedaan om te verklaren, dat het Ministerie het vertrouwen der Kamer niet bezit. Eene referoering van den maarschalk Espartero was echter voldoende om dit voorstel met 133 tegen 62 stemmen te verwerpen; maar wat is, eigenlijk, het gevolg van dit alles geweest? Dat de Kamer twee zittingen heeft doen verloren gaan, na vooraf reeds zoo vele andere met het beraadslagen over beuzelingen te hebben doorgebracht.

De pakketboot *Atlantic* heeft te Liverpool de mail van New-York van den 10 dezer aangebragt.

De staatkundige nieuwstijdingen bieden volstrekt niets belangrijks aan.

ENGELSCH POST.

De *Times* gaat voort met zijne hevige aanvallen tegen de regering. Dat blad zegt o. a., dat de langdurige kabinetsraden, die dezer dagen gehouden werden, geenszins ten doel hadden de behandeling der aangelegenheden in de Krim, maar dat het ministerie zich op dit oogenblik van crisis bezig houdt met het proces van zekeren heer Kennedy. Het blad beroept zich op de groote verantwoordelijkheid der Engelsche natie.

— Eene luisterrijke soiree is Vrijdag jl. door de kiezers van Manchester aan de heeren Gibson, Bright en Cobden aangeboden. De heer Wilson nam bij die gelegenheid het voorzitterschap waar.

De heer Gibson heeft het eerst het woord tot de verhandeling gevoerd. Zijne redevoering, welke tegen de oorlog slechts uit vrienden was zamengesteld, zeer toegejuicht. De heeren Bright en Cobden hebben in denzelfden geest gesproken. Alvorens uiteen te gaan, werd door de meening aangenomen een voorstel, strekkende om de sprekers dank te betuigen.

BELGISCHE POST.

Van de geheele schouwburgzaal is slechts een puinloop overgebleven.

De heer Ch. de Brouckere, Burgemeester, is eergister ochtend teruggekomen om uiel den Gemeenteraad in overleg te treden, ten aanzien der middelen, om de jammerlijke gevolgen dezer ramp te voorkoemen. De omstandigheden zullen hunne werkzaamheden onmiddellijk hervatten in eene der drie schouwburgzaken, welke daartoe geschikt zijn, te weten: *Le Parc, le Cirque* en *les Nouveautés*.

De oorzaak van den brand is thans bekend. De machinist Simon was Zondag ochtend bezig met de verplaatsing en losmaking der decoratiën voor de gevangenis in den *Prophète*; welk stuk des avonds zou worden opgevoerd. Niet genoeg kunnen zien, stak hij eene kaars aan; er ontstond toen brand en in een oogenblik hadden zich de vlammen tot over een grooten afstand uitgestrekt.

Men heeft door dit ongeval drie slagtoffers te betreuren en daaronder de machinist Simon.

Binnenland.

Gravenhage, 25 Januarij.

Z. M. heeft tot ridders der orde van den Nederlandeschen Leeuw benoemd, de heeren mr. J. H. Donker Curtius, oppenhoofd van den Nederlandeschen handel op Japan, en G. Fabius, kapitein-luitenant ter zee, laatst kommandant van 's Rijks stoomschip *Saemling*.

Z. M. heeft aan mr. H. J. van Swieten, bij verzoek, verleend eervol ontslag als notaris te Steenberghe; beëindigd tot notaris te Steenberghe, W. J. H. van Swieten, candidaat-notaris aldaar; tot regter in de arrondissement-regtbank te Amersfoort mr. A. R. van Bel, thans kantonregter aldaar; tot ontvanger der directe belastingen en accijzen te Bloemendaal, den heer mr. J. van Swieten, thans ontvanger derzelfde middelen te Sassemhuis; aan den heer C. Kneegels, op verzoek, eervol ontslag verleend als ontvanger der directe belastingen te Deventer en van de directe belastingen en accijzen te Diepenveen en Bathmen, behoudens aanspraak op pensioen.

Z. M. heeft de navolgende officieren, ingevolge henné aanvragen, op pensioen gesteld, als: H. J. van der der Mat, kapit. bij het 1ste regement infanterie 1080, en I. G. Smits, kapit. bij het 2de regem. infanterie 900.

Z. M. heeft benoemd bij het wapen der infanterie bij het regem. grenadiers en jagers, tot 1sten luitenant de 2de luit. A. Tuckerman en P. C. Evers, van het corps; bij het 1ste reg. tot 1sten luit. den 2den luit. W. Valtor Janszoon, van het instructie-bataillon; bij het 2de regem. tot kapit. van de 8de kl. den 1sten luit. J. Trip, van het corps; bij het 5de regem. tot kapit. van de 3de kl. den 1sten luit. H. Pfister van het algemeene depot van discipline; tot 1sten luit. den 2den luit. J. R. A. Kuylenbrouwer, van het 1ste regem. van het wapen; bij het 6de regem. tot 1sten luit. den 2den luit. J. Steinnetz, van het corps.

Korten tijd voor het ter perse gaan van dit nummer ontvangen wij de buitenlandsche nieuwsbladen. Van het oorlogstoneel is niets nieuws mede te deelen.

De ministers van Frankrijk en Engeland te Weenen wachten de noodige instructies af, om te kunnen nemen aan de conferentie met prins Menchikoff. De minister van Turkije is insgelijks dergelijke volmagt wachten.

De stap door de hoofdofficieren van de Spaansche nationale militia gedaan, heeft tot de verwachte uitkomst geleid: De president van den raad heeft, wel verre van zich te vereenigen met de tegen zijne ambtgenooten ingebrachte beschuldiging, integendeel, verklaard op hunne medewerking te rekenen, tot bescherming van Spanje's vrijheid.

Het schijnt zeker, dat de officieren van lagere rang het hun gegeven voorbeeld niet zullen volgen.

Er is steeds sprake van een manifest van den graaf Montebelin, doch er is deswege niets met zekerheid bekend.

De vereeniging van algearzigden, bekend onder den naam van Liberale Unie, heeft haren titel verwisseld voor dien van Circle Liberale.

Harde zamenstelling en staatkundige strekking hebben echter geene verandering ondergaan.

Er zijn geen berichten omtrent de vereffening der Oostenrijksch-Zwitsersche geschillen.

De heer von Bruck heeft bij de Turksche regering een beklag ingediend ter zake van het in het Journal de Constantinopel medegedeelde verslag van het door hem heer gesprokene ter gelegenheid van het banket, dat den 3den ter Oostenrijksche ambassade heeft plaats gehad.

Morgen zullen wij onze lezers den officiële tekst der redevoering van den heer v. Bruck mededeelen.

Maandag ainst. zal er ten 11:00 wedder een groot bal plaats hebben.

De diligence van van Gend en Loos, die gewoonlijk des avonds tegen 8 ure alhier aankomt, is heden nacht eerst ten 4 ure aangekomen, bespannen met een zevental paarden. Hoewel de diligence bijna geene goederen of passagiers medebragt, veroorzaakte het toch veel moeite, bij de veel gevallen sneeuw, de reis voort te zetten.

Nopens de uitstekende zangeres, Mevr. Sophia Förster leest men in de Berlijnsche dagbladen, dat zij den 16 dezer een concert in de zaal der academie voor den zang had gegeven, waarin zij de verwachtingen, welke men van haar had opgevat, nog verre heeft overtroffen. Reeds hare optreding, zegt een berigt, is zoo eenvoudig en bescheiden, dat zij den hoorder voor zich innemend, en van daar ook dat zij al dadelijk met teekenen van bijval werd ontvangen. Hare schoone en edelklinkende stem heeft door oefening eene helderheid erlangd zooals wij die in ons midden zeldzaam gehoord hebben: de in alle toonen wel-luidende trillers, de liefelijke koloratuur, de zachte, maar klare en duidelijke uitspraak, de geheele zingwijze van deze zangeres, de teederheid, maar ook de levendige warmte van uitspraak - dit alles vervoerde het publiek tot geestdrift. Der kunstenaar's werden luide toefjuichingen gebragt en zij voldeed gaarne aan den wensch des publieks om het laatste ongemeen bevallige lied van Taubert nog eenmaal voor te dragen. Wij moeten bekennen, dat wij Mevr. Sophia Förster voor eene der grootste thans levende concert-zangeressen houden.

Van wege het Departement van Kolonien is het volgende medegedeeld:

Met de jongste overlandpost is alhier aangekomen de kapitein-luitenant ter zee G. Fabius, die met het door hem gekommandeerde stoomschip Soembing Japan op den 26 October II heeft verlaten.

De gehoevde hoofdofficier heeft alhier berigten aangebragt, waaruit blijkt, dat de door de Nederlandsche regering aangewende pogingen het gunstige resultaat hebben opgeleverd, dat Nederland, in afwachting eener definitieve regeling van de zaak, de stellige verzekering heeft verkregen, dat het in Japan nimmer voor andere volken zal schitteren; en dat voor de Nederlanders van nu af, de halve kenne vestiging op Decima, ook de havens van Simoda en Hakodade zullen zijn opengesteld.

De Soembing is, nadat de officiële mededeeling daarvan aan het opperhoofd op Decima was gedaan, onmiddellijk naar Java teruggekeerd, ten einde de lading daarvan over te brengen. De Gouverneur-Generaal van Nederlandsch Indië heeft de orantige uitkomst van gehoegzaam geërvigt geacht, om den gemelden hoofd-officier met de overbrenging der daartoe betrekkelijke depêches herwaarts te belasten.

Wij voegen hier met genoegen bij, dat de Japansche regering bij deze gelegenheid de meeste toenadering en welwillendheid jegens Nederland heeft betoond. Aan het opperhoofd op Decima, Mr. J. H. Donker Giltruis, heeft zij zelfs verbeeterde bewijzen geschonken van vertrouwen en hoogachting; en de kapitein-luitenant ter zee Fabius heeft bovendien van wege den Keizer buitengewone blijken van onderscheiding ontvangen.

Volgens een van Z. M. consul te Ostende ontvangen mededeeling, zijn in die haven gedurende de zes laatste maanden van het afgelopen jaar 14 schepen onder Nederlandsche vlag binnengekomen, waarvan 11 bestemd waren naar Brugge. Van die vaartuigen kwamen van Dantzig 1 met houtwaren; van Oesterrisder 6 met houtwaren; van Memel 2 met houtwaren; van Drammen 2 met houtwaren; van Bergen 1 met stokvisch; van Brugge 1 met schrofs; van Hamburg 1 met raapkoeken en aardappelen en van Liverpool 1 met wijn. Van deze schepen vertrokken 6 naar Arbroath met schors; 1 naar Bergen in ballast; 1 naar avontuur in ballast.

Bij Koninklijk besluit van den 15 dezer is vernietigd art. 37 van het Reglement van orde, gebor den gemeenteraad van Pulten vastgesteld, bepallende dat de secretaris tijdelijk, uiterlijk gedurende zes maanden, door een der Wethouders kan worden vervangen. Deze vernietiging is gegrond op art. f der gemeentewet volgens hetwelk de betrekking van ambtenaar, door het gemeentebestuur aangesteld, onvereenigbaar is met het lidmaatschap van den gemeenteraad; dat hier wel slechts sprake is van eene tijdelijke opdracht, doch dat de gemeenteraad bij art. 169 niet bedoufd heeft, dat de raad in de tijdelijke opdracht van het secretariaat aan geene regelen gebonden zou zijn.

Door de Nederl. Handel-maatschappij zijn de volgende 8 schepen bevracht als:

Voor Amsterdam: *IJstroom*, kap. N. D. Steenveld; *Henriette Geertruida*, kap. P. Buys Jr.; *Gouverneur-Generaal Rochussen*, kap. P. F. Rijken; *Nagasaki*, kap. F. A. Bunnemeyer; de beide laatste van Rotterdam.

Voor Rotterdam: *de Geuzers*, kap. G. H. Ruhaak; *Julie*, kap. J. van Vollenhoven.

Voor Dordrecht: *Jan van Hoorn*, kap. M. J. Logger; *Jan Schouten*, kap. J. Coening Meijer.

Blijkens eene door tusschenkomst van Zr. Ms. minister-resident te Hannover ontvangen mededeeling, zijn gedurende het jaar 1854 in de haven van Harburg ongeveer 798 schepen, waarvan 5 onder Deensche, 154 onder Engelsche, 3 onder Fransche, 30 onder Hamburgsche, 339 onder Hannoversche, 92 onder Holsteinsche, 63 onder Nederlandsche, 13 onder Noorweegsche, 28 onder Oldenburgsche, 5 onder Sleeswigsche, en 1 onder Pruisasche vlag. Van gezegde 63 Nederlandsche schepen kwamen er 31 uit Nederlandsche en 32 uit vreemde havens; en wel uit Alkmaar 1 met spoorstaven; uit Amsterdam 21 met koflij, ijzer, schors, rotting rijst, spoorstaven, anchovis, arak, specerijen, molensteenen, mosterdzaad, enz.; uit Rotterdam 7 met koflij, tin, rotting, thee en specerijen; van Texel 2 met spoorstaven; van Bopess 1 met ijzer; van Gardinstown 1 met haring; van Grangemouth 1 met ijzer, magnesia en soda-ash; van Iku 1 met spoorwegstaven, assen en wielen, verwaren, machinerien en staal; van Liverpool 2 met cacao, rijst, palmolie en potasch van Londen 12 met antimoonium, bly, cobalt, cement, guano, koopwaren en zout; van Middelsebro 7 met steenkolen; van New-Castle 1 met schepspakkers en kettingen soda-ash; verwaren en ijselsteenen; van Pallingham 1 met haring; van Port Goleton 1 met haring; van Pultenaytown 2 met haring; van Samihaven 1 met haring; en van Sunderland 1 met coke en ijzer. Voorts kwamen uit Amsterdam 58 schepen onder Hannoversche, 28 (waaronder vier stoomvaartuigen) onder Holsteinsche, en 1 onder Oldenburgsche vlag; uit Rotterdam 7 schepen onder Hannoversche, 2 onder Deensche, 1 onder Holsteinsche, 1 onder Noorweegsche, en 1 onder Okenburgsche vlag.

Schiedam, 24 Januarij. Onze zoo bijzonder daar toe geschikte Nieuwe-Haven, waarop wij reeds vroeger gewezen hebben, dient steeds in toenemende mate tot winterverblijf van zee-schepen, hooldzakelijk koflij; dit jaar vinden er ruim zestig van die schepen eene veilige leg-plaats. (Schied. Ct.)

□ **Langstraat, 21 Jan.** Ingevolge aanschrijving van H. H. Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant, is heden in verschillende gemeenten der Langstraat afgekondigd, dat ter voorloopige voorziening in de stremming der passage over den provincialen weg, tusschen 's Bosch en Vlijmen, ontstaan door het wegspoelen der brug over den zoogenoemden Bössche sloot eene schipbrug zal worden aange-steld, en dat ter vermindering van gevaar geene zwaardere vrachten dan van 2000 Ned. ponden zullen kunnen worden vervoerd.

Daar reeds in de voorgaande week een aanvang met de werkzaamheden aan genoemde schipbrug gemaakt is, zal dezelve spoedig in gebruik worden gesteld.

Met welgevallen merkt men den spoet op, waarmede Gedeputeerde Staten het geregeld verkeer op den Provincialen weg tusschen 's Bosch en de Langstraat en het land van Heusden trachten te herstellen.

Ingezonden Stukken.

Een paar woorden, met betrekking tot het stuk, voorkomende in den Militairen Spectator van Dec. 1854, door een Luitenant der Infanterie, droomer van balken en splinters, geschreven.

Oppervlakkig beschouwd, schijnt dit stuk zeer gemoe-delijk; het bevat vele algemeene en aan niemand onbekende waarheden, doch kan wel geene andere strekking hebben, dan te dienen tot vermaak aan de hogge militaire autoriteiten en hun toe te roepen, mocht maatregelen eer het te laat is. — Ook heeft het wel iets van een bekeerings-predikatie (hoewel de schrijver zelf zegt, dat er geene hoop op bekeering is, daar slechts bespotting het deel is, van hem, die er den belanghebbende over spreekt) met dit verschil nogtans dat een prediker, na tegen de misbruiker der zondige wereld (den tegenwoordigen tijd-geest niet te vergeten) uitgevaren te hebben, zelden in gebreke blijft, als hij spreekt van zondaren, er hij te voegen, *want ik de grootste ben*; en onze stontiam zich daar buiten rekenen. En, inderdaad, is het niet modest te zeggen er zijn drie

klassen van Luitenanten; de 1e. Klasse bevat slechts een zeer gering getal, de steunpilaren der krijgstuicht, en het wel tot deze soort behoort ik.

Ik wil niet beweren, dat de voorstelling niet zal veud genoeg zij, o neen! het ontbreekt niet aan broederlike en kharitaadschappelijke handdrukjes (waarom geen knipoogjes)? Wellicht denkt de schrijver ons zand in de oogen te strooijen, door te zeggen, ver was een tijd dat ik even ellendig was als gillenden thans zijt, en ons voorts den bekeeringsdroom als zijn reddingsengel voor te stellen, doch dan vergist hij zich; wij toch weten ook wel dat er meer vreugde is over een zondaar die zich bekeert dan enz.

Ondertusschen, wil ik hier de vraag stellen, in hoeverre wij ten deze, te denken hebben, aan zekere categorie op godsdienstig terrein, die ook vroeger hooze zondars geweest zijnde, op zeker oogenblik eene bevinding (geestgetuigenis) bekomen hebbende, zich van dien tijd uitverkoren gevoelen, en niet alleen zich het regt toekennen om op elk ander uit de hoogte naar te zien, en reeds hier beneden de bokken van de lammeren te scheiden, maar zich tevens schijnen te verbeelden dat tot hunne bestemming, behoort, om op deze aarde de verworpingen te kwellen, hij wijze van anticipatie op des duivels regten hierna maals.

Doch dit tot aanloop.

Het geheele geschrift wil ik overigens laten voor hegeen het is, dan ik het, als voor officieren geschreven, geheel overbodig acht, de algemeene waarheden, valsche stellingen en gedwongene gevolgtrekkingen daarin vervat, aan te wijzen.

Zeker zal het niemand verwonderen, dat onze schrijver, in zijne tegenwoordige volmaaktheid, zich het regt toekent om te zeggen: *Ziet hier mijne zienwijze, ik heb geen enkel bewijs om dezelve te staven; maar gij besef dat uit mijnen mond niets dan waarheid, zuivere waarheid kan vloeijen; gij moet u dus niet verbeelden, dat het voolloovende zij, uwe zienwijze daartegen te stellen, vol-strekt niet, alles wat gij zeggen zult, moet ge bewijzen, onderzuidelijk, matematicsch bewijzen; begrijp me wel, ik heb eene overtuiging en waar ik die laat hooren houdt valles op, en dus basta.*

Maar indien ik zoo doorging, zou men mij wellicht van persiflage beschuldigen (hoewel de schrijver met meer omhaal van woorden hetzelfde zegt) en daar is onze schrijver geen vriend van; het moet dus wel een groot kwaad zijn.

Mijne voornaamste grief is deze, de schrijver geeft eene type aan (die alles behalve benijdenswaardig is), zegt dat de meeste Luits. zoo zijn en vindt goed deze den naam van liberalen toe te dwyng — een verachtelijk schouderophalen zou hierop tot antwoord kunnen dienen, maar om redenen vind ik het niet ondienstig, daarover hij wijze van protest, nog iets te zeggen.

Men zou kunnen denken, dat schrijver geen flauw denk-beeld heeft van hetgeen liberalen zijn, maar daar hij zelf verklaart op de hoogte van zijn tijd te zijn, moet men onwillekeurig aan bove opzet denken, om juist hen (ten-einde ook een woordje in de schaal) van den geest des tijds der tegenovergestelde richting te werpen; om juist hen, zeg ik, en altoos hen, zooveel mogelijk als steen des aanstoots, aan te duiden.

Dat er enkele Luitenanten zijn, die in bedoelde type hun beeld terugvinden, zal wel niet te ontkenen zijn, en dit zal wel met elke type het geval zijn, maar wel verre van aan te nemen, dat het gros daaraan gelijk zou zijn, ware het voldoende geweest te zeggen, zoo zijn er, en deze onder de uitzonderingen te rekenen, en wat meer is, deze zijn juist de aristocraten; de aristocraten; de met den Rus en de knoet sympathiserenden, en dus tot schrijvers behoorende partij behoorende. Neme hij die gerust in zijne club; zij behooren tot den gulden tijd der staarten in den nek, verbieden den soldaat het denken, verbeelden zich dat een soldaat in vredetijd speelgoed is, tot hun amusement bedacht, willen er niet van hooren, dat de soldaat niet voor hen, maar zij voor den soldaat zijn; klagen dat de luitenant geen respect voor hen heeft; dat hij gehoorzaamt uit vrees voor straf, en niet uit eerbied, denken dat hun ligchaam uit edeler stof vervaardigd is dan dat van den soldaat; enz. enz. Gelukkig is hun getal klein, en neemt nog steeds af; voegt hier nu bij, dat het juist deze zijn, die voor alles waar zij over klagen als oorzaak opgeven den tegenwoordigen geest des tijds en het ontkiemende liberalismus; en deze durft iemand, die zich op de hoogte van zijnen tijd waant, liberalen nemen; noch eens het zijn uwe partijgenooten, ultra conservatieven, reactionairen zelfs.

Het kenmerk van den liberalen officier haarentegen is stipte gehoorzaamheid aan de bestaande wetten, reglementen en verordeningen in zoo verre die door de chefs en vigneur worden gehouden; hij moge van tijd tot tijd klagen over de willekeur, waartoe sommigen de mogelijkheid open stellen en de wenschelijkheid beweren van de hervorming van eenige derzelve; die dan ook wel eenigzins gesurraneerd kunnen heeten; hij moge bepaald weigeren de wacht te betrekken, wanneer hij daartoe voor zijne tour gekommandeerd wordt; en zulks juist omdat het garnizoens-reglement hem daartoe het regt geeft; hij begrijpt dat de soldaat een mensch als hij zelf is, dus gelijke aanspraak en rechten heeft op billijkheid en goede behandeling; hem is hem nooit te veel de klagen zijner inferioren te hooren, en naauwkeurig te onderzoeken, en ontziet zich zelfs niet voor hen in de bres te springen, wanneer hij overtuigd is, dat zij, als een gevolg van verkeerd wapparteren of anderszins te rewar of onverdiend gestraft zijn, en zulks niet tegenstaande hij even goed wader als de behouder, dat de egoistische voorzichtigheid, die wel eens minder raadzaam kon oordeelen. Hij is streng ten opzichte van den soldaat, maar door dezen om zijne billijkheid niet alleen gerespec-

teerd maar geacht, hij spreekt wellevend met hen, doch niet meer dan noodig is; en men ziet hem evenmin voor hansworst als voor hoeman in de kazerne spelen. Ik zou hierover nog bladzijden kunnen schrijven, doch dit ligt thans niet in mijne bedoeling, en hoewel het chapitre veel aantlokkends heeft, bedwing ik mij en stap er van af, overtuigd als ik ben, dat deze weinige staaltjes voldoende zullen zijn om een juist idee van den liberalen officier achter te laten, met de verklaring dat ik, hoewel slechts leerling in de vrijzinnige school, hoop mij eenmaal den naam van liberaal waardig te maken, en daartoe te geraken uit overtuiging en eigen beweging, maar niet als een gevolg van *droomerij*.

Een raad durf ik den schrijver natuurlijk niet geven; want zeker zou hij den een of anderen fabeldichter, stof vinden om mij mijne verregaande verwaandheid, af te leeren, en toch verkies ik mijn gevoelen te zeggen (o hooze geest des tijds, o liberalisme, ieder darft zijn gevoelen te zeggen,) en wel als volgt: De droom van onzen schrijver schijnt mij toe, het middel van den man, die om zijne hoofdpijn te genezen zich het hoofd liet afsnijden, namelijk erger dan de kwaal; vroeger toch zag hij alleen balken in de oogen zijner superieuren (in onze betrekking van Luitenant; zijn toch al onze superieuren te zamen minder in getal dan onze collega's) en nu ontwaart hij niet alleen splintertjes: maar balken ja geheele bosschen in onze oogen; hij is er dus eer slechter dan beter op geworden; zonder nog in aanmerking te nemen dat het voor de kapiteins om niet verder te gaan, ook niet zonder splinters mag heeten daar deze dan toch, dienden te zorgen, dat de zaak door de luitenants in orde werd gehouden. — Zonderlinge bekeering voorzeker, daar men, met regt, mocht verwachten dat schrijver na dien ontzettenden drom, zich alleen met zijne eigene oogen, splinters, balken, enz. zou bezig houden.

Naar den naam des schrijvers vraag ik niet, daar ik het er gerust voor houd, dat hij behoort tot de godsdienstige klasse, in het hoofd dezes vermeld, dat hij binnen twee á drie jaren kapitein moet worden, en dus na twintig jaren, balken in de oogen zijner superieuren gezien te hebben een paar jaar van overgang niet te veel acht, om in zijn aanstaanden rang het regt te hebben, alleen balken maar dan ook zware balken, in de luitenants oogen te ontwaren en uit te varen tegen de liberalen.

Ook

Leijden 17 Jan. 1855.

een Luitenant der Infanterie.

AAN DE REDACTIE VAN HET DAGBLAD "DE GRONDWET".

Met de planting der volgende regelen zal de Redactie een harer geabonneerden verpligten.

De 's Gravenhagische Nieuwsbode, ook wel het Politieblad genoemd, is (men moet billijk zijn dit te erkennen), een weinig fatsoenlijker geworden, en discht sedert eenigen tijd geen kost meer op, die in de kroegen t'huus behoort. Of dit aan de nieuwe eigenaars is toe te schrijven, weten wij niet; maar hoe dit ook zij — willen wij volgaarne, het beruchte artikel van de April-koorts 1853 en het zoogenaamde avond-partijtje bij den heer Thorbecke met den mantel der liefde bedekken.

Maar nu bevat de (een weinig gebeterde) Bode (?) van heden een artikel over de verkiezingen te Almelo, en wil, daaruit afleiden, dat de grondwettige geest, in dit district achteruitgaat; ten betooge daarvan haalt de Bode gebrekkige cijfers van 1853, 1854 en 1855 aan. — Zou hij dit gebrekkige citeeren, bij toeval van de Nederlander galeerd hebben?

Wij zullen het geheugen van de nieuwe (?) redactie der Bode een weinig te hulp komen, en cijfers tegenover cijfers stellen.

Na de ontbinding der Kamer in 1853, bij gelegenheid der April-beweging, zijn er in het district Almelo opgekomen 1395 kiezers; de volstreekte meerderheid was 698, terwijl, wanneer ieder kiezer twee namen op een briefje schreef, er 2790 stemmen moesten worden uitgebragt.

De uitslag was als volgt: Mr. de Man 305.
Dr. van Hoëvell 777.
Graaf Schimmelpenninck 627.
Samuel van Hoogstraten 394.
Niet uitgebragte of verloren stemmen 187.

Te zamen 2790.
De constitutionele partij bragt alzoo uit: 305.
en 777.

Te zamen 1582.
En de behoudende reactionnaire en anti-revolutionnaire partijen 627.
en 394.

Te zamen 1021.
Terwijl de overige 187 of niet uitgebragt of versaiperd warden.

Maar wij begrijpen maar niet hoe de Nieuwsbode er toe komt, om eene vergelijking te maken tusschen verkiezingen alwaar twee kandidaten waren, en die waar maar een kandidaat moest worden gekozen? — Dit houdt immers geen steek?

In vergelijking met de keuze van 1853 (2 leden) noemt men 1854; — maar, allerliefste Bode, in 1854 was de koorts merklijk verminderd, en er stemden slechts 1195 kiezers; dus een rond sommetje van 200 minder!

Evenmin gaat de redenering op, wanneer men 1853 met

1855 vergelijkt; want dan zou men in alle oprechtheid tegen de Nieuwsbode het volgende kunnen aanvoeren:

De heer Schimmelpenninck kreeg in 1853 — 627
in 1855 — 540

Dus in 1855 minder: 37 stemmen.

Dan, getrouw aan het beginsel door uwen geabonneerde vooruitgezet, wil hij deze cijfers volstrekt niet tegen den heer S. hebben uitgelegd, maar het verschil alleen toeschrijven aan het getal opgekomen kiezers.

En wat nu de laatste verkiezing van 1855 betreft, in vergelijking met 1854, zoo blijkt:

Dat in 1855 hebben gestemd 1254 kiezers

en in 1854 1195
meer in 1855 59

1254

De heer Samuel had gekregen in 1854, 471, Graaf Schimmelpenninck in 1855, 540, alzoo 69 stemmen meer voor graaf Schimmelpenninck in 1855, bij eene meerderheid van 59 kiezers.

Hierbij zij het daarenboven geoorloofd op te merken: 1o. dat eene vergelijking tusschen de heeren Samuel en graaf Schimmelpenninck eigenlijk mank gaat; want menigeen zou, wanneer hij een van beide moest nemen, zeker aan graaf Schimmelpenninck de voorkeur geven; 2o. dat de weinige stemmen, die graaf S. meer kreeg dan ten vorigen jare, eigenlijk behooren aan den heer v. Hoogstraten.

Ten laatste nog eene cijferbeschuwing.

De zeer teregt, hooggeschatte heer de Man, die zoolang het nijvere district vertegenwoordigde, kreeg in 1854 684 stemmen — en de nieuwe candidaat de heer Mr. van der Linden in 1855 — 702, dus 38 stemmen meer, bij eene meerdere opkomst van 59 kiezers. Dat verzwijgt de Nieuwsbode!

Dan wij komen daarmede volstrekt niet tot de gevolgtrekking, dat, bij eene meerdere opkomst in 1854, de waardige heer de Man niet meer stemmen zou hebben gehad — integendeel: wij gelooven dat vele kiezers, zoo gerust, omtrent zijne herbenoeming waren, dat zij zich daarom alleen niet naar die stembus hebben begeven.

Maar in 1855, was het geheel iets anders.

Graaf Schimmelpenninck, die in 1854 verklaarde, geen mandaat meer te willen aannemen — laat er zich nu voorspannen, omdat het Ministerie (zeer teregt) begreep, dat hij meer kans tot slagen had, dan de heer v. H.; — er zijn dan ook geene pogingen achtergebleven, om graaf S. te doen henoemen, en zelfs (volgens gewoonte, zie de April-wet) na lang weifelen hebben de Groenianen, ook medegeholpen. Nu, dat is geen wonder: de kans voor deze laatsten was te schoon, om het Ministerie niet met een nieuw folio in hun schuldboek te debiteren. Alles werd dan in het werk gesteld om te zegevieren, en uw geabonneerde betreurt het dat graaf Schimmelpenninck, die eenmaal verklaard had te renuntieren, zich nu tot een werktuig der partij van achteruitgang heeft laten gebruiken. Wij zijn met de staatkunde van dien heer, die ons in 1848 op zijn Engelsch wilde rageren, in het geheel niet ingenomen; — maar wij hebben toch nooit kunnen gelooven, dat hij in 1854, alleen zou bedankt hebben, om voor den heer Jan Christiaan Baud (anders gezegd: Mijnheer Malaise) te Amsterdam eene plaats te bespreken — die te Rotterdam gevaar liep, zoo als de uitkomst dan ook heeft beezen; en dat hij daarom in 1855 een ander den voet zou dwars zetten.

Het hier ter nedergeschrevene zal bewijzen dat wij niet tot hetzelfde resultaat omtrent de verkiezing van Almelo komen, als de (nieuwe) Nieuwsbode van het Vorstelijk 's Gravenhage, en wat nu zijne jereadien, omtrent het missen in de 2de Kamer van den graaf S. betreft, kan de Bode zeker weldra juichtoonen aanheffen.

Helaas! al de kiesdistricten in Nederland zijn niet zoo als het nijvere district Almelo, en zoudt gij dan wanhopen aan uwen graaf S.

Zijt gerust, en wie weet hoe spoedig gij zijne stem weder zult hooren galmen op of lievar in de zalen van het Binnenhof? Wanneer immers het gerucht waarheid behelst, dat de heer van Franck (April 1853 glorieuser gedachtenis) tot Minister van Marine zal worden benoemd — dan zal het magtige Amsterdam wel eene plaats voor graaf S. bespreken; want Amsterdam is gewoon te nemen wat niemand anders hebben wil.

Als de Bode, nu op uwen geabonneerde niet hoos is, en de redactie nog een plaatsje open heeft, dan kevelt hij misschien nog eens met de (afewes) Nieuwsbode, en noemt zich met achtting. Uw Geabonneerde D. D. G.

PS. wordt verzocht, bij eventueel antwoord, zich niet te vergissen. Het is D. D. G. en niet het bekende D. D. C.

Per Telegraaf.

Marseille, 24 Januarij. De generaals Pelissier, Rivet en de Villiers, zijn naar de Krim vertrokken. Prins Napoleon wordt alhier verwacht.

Paris, 25 Januarij. De *Moniteur* behelst het berigt, dat de Fransche en Engelsche admiraalen besloten hebben, dat voor de verschillende havens van de Zwarte Zee in de maand Februarij genoegzame strijkrachten gestationneerd zullen wezen, om de blokkade effectief te doen zijn.

St. Petersburg, 19 Januarij. De keizer heeft sloten tot de uitgifte van vier serien schatkistbiljetten een bedrag van 12. milloen zilver.

Stockholm, 23 Januarij. De *Svenska Tidning* spreekt het gerucht tegen van het mobielmaken van het Zweeds leger.

Advertentien.

Ik Ondergeteekende verklaar bij deze sinds ja lang geleden te hebben aan kramp en maagpijn waarvoor ik alles gedaan heb en niets hielp. Toen gik ik over tot de Revalenta, welke ik in het Verkoophuis bij den heer ULDERINK in Zutphen kocht, en nad ik twee pakjes had gebruikt, was ik geheel hersteld. Zutphen, P. FACKELDIJ, December 1854. Mr. Koperslager.

De prijs der REVALENTA is:
Kleine Bussen 1 pd. 2 pd. 5 pd. 12 pd.
87½ c. f 2.— f 3.50 f 8.— f 16.—
1 pd. 2 pd. 5 pd. 10 pd.

Dubbel gezuiverde f 4.— f 7.— f 16.— f 24.—

Hoe grooter de Bus hoe voordeliger de verhouding tusschen prijs en gewigt.

Eene Brochure, die over dit heilmiddel handelt wordt gratis afgegeven.

VERKOOPHUIS en de bekende dépôts. (754)

225ste Nederlandsche Staats-Loterij.

4e LIJST. 4e KLASSE.

Uitgekomen hooge prijzen:

No. 6606 f 1000.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM 25 Januarij 1855.

Nederland. Pct.	Busland. Pct.
Ned. W. Schuld. 2½ 61½ ½	Busland. 1798/1818 5 101½ ½
Dito Certificaat. 3½ 66 ½	Dito 1828/1830 5
Dito Dito. 4 90 ½ ½	Cert. 1831/1838 5 83½
O. I. Leening. 4	Dito Dito 4½ 88½
Amort. Syndic. 8½ 89 ½	Dito Hope. 4
Hand. Maats. 4½	Dito Stieglitz. 5
Belgie.	Dito dito 5e Ser. 4
Certificaten. 2½	Dito 1854. 5 82½
D° Rothschild. 2½	Inscr. Assig. 6
Frankrijk.	Certific. dito. 6
Obligatiën. 3	Poten.
Spanje.	Obligatiën. 4
Nieuwe. 1 17½ 18½	Oostenrijk.
Dito Buitentl. 3 37 ½	Metalliek. 5 62½ 8½
D° Binnenl. 8 81½ ½ ½	Dito bet. Amst. 5 78½ 4½
Bew. Sp. Com. 4½ 10	Dito Nation. 5 78½ 4½
Amort. Schuld. 4½	Dito 1847. 2½ 82 ½
Portugal.	Dito 1851/1852 2½ 82 ½
Londen nieuwe. 3 38½ ½ ½	
Dito nitgest. 4	

Denem., bij Hambro 5 pct. 88½ ½

Van de genoteerde fondsen waren inzonderheid Spaansche verhoogde prijzen gezocht, bij zeer levendigen handel in Bin 8 pct., al de overige soorten, zoo binnenl. als buitenl. sluit bij tamelijk veel affaire in Holl., Oostenrijksche, Russische Portugezen alle iets beter.

FRANKFORT, Woensdag 24 Januarij. Metalliek 5 65; Spanje binnenl. 3 pct. 31½; dito 1 pct. 17½; W op Londen 116½; dito Parijs 93½; dito Weenen 93½.

LONDEN, Woensdag 24 Januarij. Consols op t. 91 91½; N. Mexic. 8 pct. 21½; Peru N. 4½ pct. 7½; Gren. Olig. 5½; Ecuador 4; Sardinie 5 pct. 85; Spanje pct. buit. 36½; dito 1 pct. 17½; 2½ 17½; 3½ 17½; 4½ 17½; 5½ 17½; dito Passive 4½; Russen 4½ pct. dito 5 pct. 100; Holl. 4 pct. 93; dito 2½ pct. 61; Tsche leening 76½.

PARIJS, Woensdag 24 Januarij. Fr. 4½ pct. 95.40; 3 pct. 68.10; Sp. binn. 3 pct. 30½; dito 1 pct. 17½; Metall. 82½.

WEENEN, Woensdag 24 Januarij. N. Metall. 88½; Leen. 102½; Bankactien 1026; Lombarden 91½; 27½; Wissel op Londen 12.20; dito op Parijs 148½. Het gerucht houdt stand, dat de conferentien in de dagen van Februarij een aanvang zullen nemen.

Gebruikt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.